

den Pengehjælp, der ydes af Sygekasserne. Det regner han vel ikke for noget: Paa Landet giver man ikke saa meget i Penge; det er kun forsvindende. Det er dog ikke saa forsvindende, som den højtærede Minister vil gøre det til. Men jeg skal dertil svare, at det har voldt store Vanskeligheder at faa Sygekassebevægelsen til at slaa Rod paa Landet, og hvorfor? Fordi Landbefolkningen har været for fattig til at deltage i denne Bevægelse eller for fattig til at deltage i den i den Udstrækning, som vilde være ønskelig. Landarbejderne kunde sikkert, ogsaa ønske at faa pekuniær Understøttelse i højere Grad, end de hidtil have faaet, men de ere paa Grund af deres økonomiske Forhold ikke i Stand til at bære de dermed forbundne Omkostninger. Saa talte den højtærede Minister om Administrationsudgifterne og var saa velvillig at indrømme, at der her i København, hvor der var de store Sygekasser, kunde være nogen Grund til at have disse Kontorer. Den højtærede Minister ser altsaa, at der er gode Grunde for at have disse Indretninger her i København. Hvor der er Sygekasser med flere Tusind Medlemmer, kan man ikke indrette sig paa samme Maade som paa Landet, hvor Sygekasserne have faa Medlemmer, og Administrationen maa derfor være anderledes i København end paa Landet. I en By som København maa der absolut Pengeunderstøttelse til og en Pengeunderstøttelse netop i den Form, hvorunder den her ydes, og det er sikkert ogsaa nødvendigt paa Landet. Jeg mener, at det, at kunne give de syge og deres paarørende pekuniær Hjælp i Sygdomstilfælde er en saa stor Opgave, at Sygekasserne ville florere fremdeles, ogsaa naar vort Lovforslag gennemføres. Dertil kommer saa den Omstændighed, som det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Valdemar Olsen) omtalte, og som jeg ogsaa har peget paa i mine tidligere Udtalelser, nemlig at mange Mennesker, selv om vi give dem denne Adgang til at faa Helbredelsesmidler af det offentlige, ikke ville søge dette, idet de sætte en Ære i selv at kunne betale og ikke betale ved Hjælp af Sygekasserne. Derfor have vi indrettet det saaledes, at det ikke stryges af Sygekasseloven, at Sygekasserne skulle

yde Lægehjælp, Medicin og Hospitalsophold, men det gøres til en frivillig Sag, om en Sygekasse vil gøre det eller ikke. Jeg er overbevist om, at en Mængde Sygekasser vil beholde dette af den Grund, at mange Medlemmer ville foretrække at faa Hjælpen paa den Maade fremfor at gaa til det offentlige.

Den højtærede Minister talte endvidere om de socialdemokratiske Foreninger. Hvorfor skulde den højtærede Minister nægte sig den Fornøjelse? Der blussede her noget af den højtærede Ministers gamle Humør op. Det har jo været i Op- og Nedgang i disse Dage. Det var højt oppe forleden i Debatten om Skattelovene, sank lidt under Debatten i Gaar — da var det ikke videre højt oppe —, men i Dag er det kommet højt op igen. Det maa nu blive den højtærede Ministers Sag, men det glæder mig paa en Maade, at den ærede Minister er kommen i godt Humør igen. Jeg vil opfordre den højtærede Minister til at tale med lidt mere Respekt om Fagforeningerne. Der er omdelt paa vore Pladser et Hæfte om Arbejdsløsheden, som viser, at Fagorganisationerne fra Januar til November 1908 have udbetalt 755,000 Kr. i Understøttelse til arbejdsløse. Det er kun eet Omraade af Fagorganisationernes Virksomhed, der er andre Omraader, hvor de virke lige saa heldbringende for Befolkningen. Den nævnte Sum er Byrder, som disse Organisationer frivilligt have paataget sig for at fri det offentlige for Udgifter, der sikkert vilde paahvile det, dersom disse Organisationer ikke bar dem. Alle disse arbejdsløse eller en stor Del af dem vilde nu have været under Fattigvæsenet, dersom ikke Fagorganisationerne havde taget dem under Armene og betalt en Sum Penge, der sikkert i Løbet af Aaret vil svulme op til omtrent 1 Million Kr. Jeg haaber, at naar den højtærede Minister faar tænkt sig om, vil han indrømme, at hele denne store Virksomhed for at højne Arbejdernes økonomiske Niveau ogsaa er til Gavn for Samfundet og ikke mindst til Gavn for det offentlige Kasse, som, hvis Niveauet var lavere, vilde komme til at punge ud med anderledes store Summer end nu til de fattige i Samfundet.

Den højtærede Minister sagde, at Socialdemokraterne have været alt for lidt